

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Boniface

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1823/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 5/6/2010 3:11:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 19/04/2025 03:18:46

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 5 Ιουνίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 5/6/2010 3:11:00 μμ

Βιογραφία

Ο Άγιος Boniface (Βονιφάτιος) γεννήθηκε στην Αγγλία, στο Κρέντιτον του Ντέβονσαϊρ το 672 μ.Χ. και το βαπτιστικό του όνομα ήταν Βινφρίδος. Σπούδασε στις μονές του Έξετερ και του Νάτσελ, όπου διακρίθηκε για την επίδοσή του στα εκκλησιαστικά γράμματα, την ποίηση, τη ρητορική και την ιστορία. Διέπρεψε ως καθηγητής μοναστηριακών σχολών και συνέταξε την πρώτη Λατινική Γραμματική στη Βρετανία. Στα τριάντα του χρόνια, μοναχός ήδη με το όνομα Βονιφάτιος, χειροτονήθηκε ιερέας. Από τότε επιδόθηκε με ζήλο και επιτυχία στο κήρυγμα του θείου λόγου.

Το 716 μ.Χ., με την ευλογία του ηγουμένου Βινβέρτου της μονής του Νάτσελ, πήγε στη Φριςλανδία για να κηρύξει το Χριστό, στους εκεί ειδωλολάτρες. Ο πόλεμος όμως που ξέσπασε ανάμεσα στον τοπικό βασιλιά Ράντμποντ και τον Κάρολο Μαρτέλο, τον ανάγκασε να επιστρέψει στην Αγγλία.

Επιθυμώντας να αφοσιωθεί στην εξωτερική ιεραποστολή, αποποιήθηκε το ηγουμενικό αξίωμα, στο οποίο τον εξέλεξε η μοναστική αδελφότητα του Νάτσελ μετά την αποβίωση του Βινβέρτου. Έτσι, το 719 μ.Χ., αφού πήρε τη σχετική άδεια του πάπα Γρηγορίου Β' (715 - 731), ξεκίνησε για τη Γερμανία. Πέρασε τις Κάτω Άλπεις και τη Βαυαρία κι έφτασε στη Θουριγγία, απ' όπου άρχισε το αποστολικό του έργο. Όχι μόνο βάπτισε πολυάριθμοι ειδωλολάτρες, αλλά και τους χριστιανούς, που ζούσαν τότε στη Βαυαρία, τους βοήθησε ν' απαλλαγούν από διάφορες πλάνες και κακοδοξίες.

Το 720 μ.Χ., μαθαίνοντας πως ο Ράντμποντ είχε πεθάνει και ο Κάρολος Μαρτέλος είχε γίνει κύριος της Φριςλανδίας, πήγε εκεί και ενίσχυσε την ιεραποστολή του άγιου Βιλλιβρόρδου (βλέπε 7 Νοεμβρίου). Τρία χρόνια αργότερα ήρθε πάλι στα γερμανικά εδάφη. Βάπτισε πλήθη ειδωλολατρών, έχτισε εκκλησίες και συγκρότησε πολλές χριστιανικές κοινότητες στην Έσση και τη Σαξονία.

Το 723 μ.Χ., υπακούοντας σε κλήση του πάπα, πήγε στη Ρώμη, όπου ο ποντίφικας τον χειροτόνησε επίσκοπο. Επιστρέφοντας στη Γερμανία, εγκατέστησε την έδρα του στη Μαγεντία και συνέχισε πιο δραστήρια την ευαγγελική του διακονία.

Το 732 μ.Χ. ο νέος πάπας Γρηγόριος Γ' (731 - 741 μ.Χ.) τον προήγαγε σε αρχιεπίσκοπο και πριμάτο της Γερμανικής Εκκλησίας, με το δικαίωμα της εκλογής και καταστάσεως επισκόπων.

Το 738 μ.Χ. ο άγιος ξαναπήγε στη Ρώμη και ενημέρωσε για τις επιτυχίες και τα προβλήματά του τον πάπα, που τον ονόμασε τότε λεγάτο της αποστολικής έδρας.

Όταν επέστρεψε στη Γερμανία, ο δούκας Οντίλο τον κάλεσε στη Βαυαρία για να λύσει σοβαρά εκκλησιαστικά προβλήματα της περιοχής. Ίδρυσε εκεί τέσσερις επισκοπές για την καλύτερη διαποίμανση των χριστιανών, καθώς και άλλες τρεις στη Θουριγγία, την Έσση και τη Φραγκονία.

Η σαγηνευτική πνευματική προσωπικότητα του αγίου Βονιφατίου είχε τέτοια επίδραση στο γιο του Καρόλου Μαρτέλου Καρλομάνο, βασιλιά της Αυστρασίας, Αλαμανίας και Θουριγγίας (741 - 747 μ.Χ.), ώστε παραιτήθηκε από το θρόνο του, παραχώρησε το βασίλειό του στον νεότερο αδελφό του Πεπίνο τον Βραχύ, βασιλιά της Νευστρίας, Βουργουνδίας και Προβηγκίας και έγινε μοναχός. Την κούρα του τέλεσε στη Ρώμη ο πάπας Ζαχαρίας (741 - 752 μ.Χ.). Αρχικά εγκαταβίωσε στη μονή του Αγίου Σιλβέστρου, που ο ίδιος ίδρυσε στο όρος Σοράκτο της κεντρικής Ιταλίας. Επειδή όμως εκεί συνέρεαν πολλοί επισκέπτες και μάλιστα Ρωμαίοι ευγενείς, αποσύρθηκε, ύστερ' από σχετική υπόδειξη του πάπα, στη μονή του Μοντεκασσίνο, όπου έζησε με άκρα ταπείνωση, κάνοντας τα πιο ευτελή διακονήματα. Αποβίωσε το 755 μ.Χ. στη γαλλική πόλη Βιέν, όπου είχε σταλεί για υποθέσεις της μονής του.

Στο μεταξύ, ο αδελφός του Πεπίνος ο Βραχύς (+ 768 μ.Χ.) ανακηρύχθηκε πρώτος βασιλιάς του ενωμένου κράτους των Φράγκων. Η στέψη του έγινε το 751 μ.Χ. στη Σουασσόν από τον άγιο Βονιφάτιο, τον οποίο σεβόταν απεριόριστα. Για την ευρύτερη εξάπλωση της χριστιανικής πίστεως στα ημιάγρια και απολίτιστα γερμανικά φύλα, ο άγιος ιεράρχης κάλεσε από τη Βρετανία ευσεβείς άνδρες και γυναίκες, που ασχολήθηκαν εντατικά και συστηματικά με την ιεραποστολή. Ανάμεσα τους ήταν οι άγιοι Βιγκβέρτος, Βουρχάρδος, Βιλλιβάλδος, Λούλλος, Θέκλα, Μπερτιγκίτα, Κοντρούδη και Λαϊόβα.

Η οσία Λαϊόβα (βλέπε 28 Οκτωβρίου) ήταν ανιψιά του αγίου Βονιφατίου και ήρθε στη Γερμανία μαζί με τριάντα ακόμη Βρετανίδες μοναχές, σταλμένες από την πριγκίπισσα Τέλτα, ηγουμένη της μονής του Βίνμπουρν. Με τη βοήθεια όλων αυτών των ιερών προσωπικοτήτων, ο άγιος κατόρθωσε τόσο να εδραιώσει το χριστιανισμό, όσο και να οργανώσει διοικητικά την εκκλησιαστική επαρχία του. Εκτός από επισκοπές, ίδρυσε και πολλές μονές, όπως τα γνωστά αβαεία του Όρφορντ, της Φούλδης και άλλα. Με την υποστήριξη επίσης του βασιλιά Πεπίνου, πρωταγωνίστησε στην προσπάθεια ανορθώσεως και εξυγιάνσεως της Φραγκικής Εκκλησίας, που παρουσίαζε εικόνα ολοκληρωτικής καταπτώσεως και διαλύσεως.

Σώζονται πολλές επιστολές του αγίου Βονιφατίου με αξιόλογο περιεχόμενο. Γράφοντας στον ηγούμενο Αλδέριο, τον παρακαλεί να μνημονεύει στη θεία λειτουργία τους ιεραποστόλους που θυσιάστηκαν για τη δόξα του Χριστού. Σε άλλη επιστολή του προς μία μοναχή, αφού περιγράφει τις δυσκολίες και τους κινδύνους που αντιμετώπισε στην άσκηση της ιεραποστολής, βεβαιώνει ότι ποθούσε να θυσιάσει και τη ζωή του ακόμη για τον Κύριο. Σ' ένα γράμμα του στον τότε αρχιεπίσκοπο Καντουαρίας Κουθβέρτο, αφού κάνει λόγο για τα καθήκοντα των κληρικών, καταλήγει: «Ας αγωνιστούμε για τον Κύριο σε τούτες τις πικρές και οδυνηρές ημέρες. Ας πεθάνουμε για τις άγιες εντολές των πατέρων μας, αν αυτό είναι το θέλημα του Θεού, ώστε να κληρονομήσουμε, όπως εκείνοι, την αιώνια ζωή. Ας μην είμαστε σκυλιά άφωνα, φύλακες κοιμισμένοι, μισθωτοί που το βάζουν στα πόδια μόλις δουν το λύκο, αλλά ποιμένες άγρυπνοι και ευσυνείδητοι. Ας κηρύσσουμε το ευαγγέλιο σε μικρούς και μεγάλους, σε πλούσιους και φτωχούς, σε κάθε τόπο και σε κάθε περίπτωση, ζώντας μέσα στον κόσμο αλλά χωρίς ν' ανήκουμε στον κόσμο».

Το 754 μ.Χ., με έγκριση του πάπα Στεφάνου Β' (752 - 757 μ.Χ.), χειροτόνησε και άφησε διάδοχό του στη Γερμανία, το συνεργάτη του, άγιο Λούλλο. Ο ίδιος, φλογερός εργάτης του φωτισμού των απίστων, πήρε μαζί του μια ομάδα ζηλωτών της ιεραποστολής και τράβηξε για την ανατολική Φριςλανδία, όπου μέσα σ' ένα χρόνο μετέστρεψε και βάπτισε αρκετές χιλιάδες ειδωλολατρών. Εκεί όμως έλαβε και το στεφάνι του μαρτυρίου, που τόσο ποθούσε. Στις 5 Ιουνίου του 755 μ.Χ., παραμονή της Πεντηκοστής, καθώς ετοιμαζόταν να τελέσει το μυστήριο του χρίσματος σε νέους χριστιανούς, στις όχθες ενός ποταμίσκου, εξαγριωμένοι ειδωλολάτρες με γυμνά σπαθιά επιτέθηκαν εναντίον του ιεραποστολικού καταυλισμού και έσφαξαν όλους τους εργάτες του ευαγγελίου, συνολικά πενήντα δύο ψυχές - τον άγιο Βονιφάτιο, τον επίσκοπο Εοβανό, τρεις ιερείς, τρεις διακόνους, τέσσερις μοναχούς και σαράντα λαϊκούς.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Άγιος Boniface

Σχετικές συνδέσεις

1. [Άγιος Willibrord](#)
2. [Αγία Lioba](#)

Παραπομπές

1. [ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET](#)